

Mèxic D.F. 30 d'abril del 1962

Estimats pares i Joan: contesto la seva carta del dia 24, que també va arribar més tard que de costum, suposo que degut a la Setmana Santa.

En efecte, el viatge dels Messeguer pot retardar el nostre retorn, però si es té en compte que el deuré a ells en bona part, no seria just que em queixés. Demà, dia 1 de maig, anirem a l'aeriport a acomiadar els Peypoch, que després d'un curt passeig per Europa, arribaran a Barcelona. No cal dir que vostès són una de les seves visites obligades i desitjades; crec que la conversa amb ells els serà molt agradable i profitosa.

Es possible -quasi segur- que en González Porto exagerés els baixos preus dels dibuixos a Barcelona, perquè sempre que els esmenta és per a regatejar els preus de Mèxic. Ho fa amb totes les "seccions" de la casa i als traductors els té atabaladíssims ponderant-los la qualitat i l'economia de les traduccions fetes a Catalunya. Tàctiques de comerciant! En efecte, una portada a 1.000 pessetes fa de molt bon fer i si tota la resta està en proporció, no hi ha res a témer. En realitat, en aquest sentit de la feina, no en tinc cap de temença, ja que les meves ganances de treballar són més fermes que mai i, no faltant-me, crec poder-me sortir dels problemes que es presentin.

Pel pare Rubí -si hi arribo a temps- preparo un article sobre les publicacions catalanes a Mèxic, enfocant-lo sobre la vitalitat de la nostra llengua; tinc anotades més d'una vintena de revistes aparegudes durant aquests vint-i-quatre anys, moltes d'elles ben assolides i considerables. Actualment en surten quatre de mensuals (PONT BLAU, LA HUMANITAT, VEU CATALANA i ORFEO CATALA). No hi ha cap colònia estrangera a Mèxic que pugui vanagloriar-se d'un esforç tan gran, o d'una tossuderia tan constructiva. No sé si el tema serà oportú o adequat, però no se me n'acut d'altre. Els articles amb "tema d'encàrrec" sempre se'm fan més difícils i no els emprenc mai amb gaire entusiasme.

Un amic d'aquí (en Miquel Ferrer) em diu que en Joan Oliver li ha escrit informant-lo que prepara una publicació llibre-revista (a l'estil de CRITERION, EL PONT etc.), per a eludir la prohibició de publicacions periòdiques en forma de revista. I l'Oliver prega a n'en Miquel que em demani col·laboració...

Em satisfà el triomf de l'oncle de la Pilar i veig que "emparentarem"

bé, cosa sempre important. Felicitint-la de part meva, i a n'en Joan Capri si els és avinent.

Tant debo que aquest estiu ja el poguéssim passar a prop de vos-
tès! No desitgem altra cosa. Però ho veig més que difícil, gairebé impossi-
ble. Hi ha -deixant de banda la qüestió dels papers, que no sabem quan i
com es resoldrà- ~~havia~~ l'esmentat viatge dels Messeguer, el casament d'en
Marc Aureli Botey (amb el qual ha de coincidir el traspàs del pis) i el
que pugui haver-hi de període de transició. Vull dir, venda d'altres coses,
reservació de passatges, etc. El senyor Guillem Nadal no m'ha contestat
encara i no tinc pas la seguretat que ho faci; potser va ésser atreviment
meu dirigir-me a un cònsol general d'Espanya al qual no conec, demanant-
li un favor. Però vaig procurar ésser tot el delicat possible i penso que,
almenys, no vaig donar-li motius per a ofendre's.

Han vist a n'en Vidal? Fa uns dos mesos que em deu carta, respos-
ta a la meva en la qual li comunicava que preparàvem el retorn. M'extranya
el seu silenci, ja que el tinc com a un dels amics que s'alegraran del nos-
tre reintegrament. Suposo que deu estar ocupat amb negocis, potser viat-
jant per la Península, i la Dolors no es gaire amant d'escriure.

Pel que fa a n'en Luján, no m'extranyaria (ni n'hi faria retret)
que el seu aqueferament li impedís de dedicar-me una atenció que estic se-
gur de merèixer-li.

No m'allargo més per a donar la carta al noi que aprofitarà el
viatge al centre per a comprar el material de la setmana (som a dilluns) i
la tirarà al correu central.

Rebin una fortíssima abraçada de tots nosaltres, que només vivim
amb la il·lusió de poguer-ho fer en persona ben aviat!

Però, Rosa, meus